

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 8194/2021
10.06.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужиоца Ловачког удружења „Варовнице“ из Младеновца, чији је пуномоћник Павле Бркић, адвокат из ..., против туженог Града Београда, кога заступа Градско јавно правобранилаштво, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 8586/19 од 14.04.2021. године, у седници већа одржаној дана 10.06.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ ревизија тужиоца и **ПРЕИНАЧУЈЕ** пресуда Апелационог суда у Београду Гж 8586/19 од 14.04.2021. године, тако што се **ОДБИЈА**, као неоснована, жалба туженог и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Првог основног суда у Београду П 26782/16 од 20.02.2019. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 26782/16 од 20.02.2019. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени Град Београд да тужиоцу Ловачком удружењу „Варовнице“ из Младеновца, исплати на име накнаде материјалне штете износ од 1.000.000,00 динара и то: износ од 200.000,00 динара на име обичне штете и износ од 800.000,00 динара на име измакле користи, са законском затезном каматом од 20.02.2019. године као дана пресуђења до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца у делу којим је тужилац тражио да се обавезе тужени да тужиоцу исплати законску затезну камату на досуђени износ од 1.000.000,00 динара почев од 08.08.2015. до 19.02.2019. године. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца у делу којим је тражио да се обавезе тужени да тужиоцу исплати на име накнаде нематеријалне штете износ од 400.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од 08.08.2015. године до исплате. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 227.100,00 динара са законском затезном каматом почев од 20.02.2019. године, као дана пресуђења до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 8586/19 од 14.04.2021. године, ставом првим изреке, преиначена је пресуда Првог основног суда у Београду П 26782/16 од 20.02.2019. године у ставу првом изреке, тако што је одбијен тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да му исплати на име накнаде материјалне штете износ од 1.000.000,00 динара и то: износ од 200.000,00 динара на

име обичне штете и износ од 800.000,00 динара на име измакле користи, са законском затезном каматом почев од 20.02.2019. године као дана пресуђења до исплате. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу четвртом изреке пресуде Првог основног суда у Београду П 26782/16 од 20.02.2019. године, тако што је обавезан тужилац да туженом накнади износ од 119.250,00 динара у року од 15 дана од дана пријема писаног отправка пресуде.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП које су учињене у поступку пред другостепеним судом и због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је ценио да је ревизија тужиоца дозвољена по члану 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 18/20), испитао је побијану пресуду на основу члана 408. тог Закона и утврдио да је ревизија тужиоца основана.

У поступку није учињена битна повреда одредбе парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, дана 07.08.2015. године на отвореној ливади ловишта „Варовнице“ у атару села Границе, Општина Младеновац, у ловишту у којем тужилац газдује, пси луталице напали су и изуједали срну која је подлегла повредама и угинула. Ловочувар је у моменту штетног догађаја стигао на лице места и отерао псе луталице, након чега се пси више нису појављивали. Угинула срна је била одрасла животиња, имала је више од две године, била је у завршној фази лактације, тј. имала је младунце и пред њом су била још бар два репродуктивна циклуса. Да се штетни догађај није догодио срна би имала у просеку по два ланета у једној репродуктивној фази због чега је висина стварне штете у конкретном случају 1.000.000,00 динара, и то 200.000,00 динара на име обичне штете и 800.000,00 динара на име измакле користи.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је усвојио тужбени захтев, налазећи да је тужени одговоран за насталу штету у смислу члана 184. Закона о облигационим односима, којим је прописано да предузеће и друга правна лица која врше комуналну или другу сличну делатност од општег интереса одговарају за штету ако без оправданог разлога обуставе или нередовно врше своју услугу, и у смислу Закона о комуналним делатностима, где је одређено да Град Београд уређује и обезбеђује услове за обављање комуналних делатности, у које послове спада и хватање и збрињавање паса луталица.

Другостепени суд је преиначио првостепену пресуду и одбио тужбени захтев, налазећи да је штета наступила у ловишту тужиоца за које је он на основу члана 29. Закона о дивљачи и ловству („Службени гласник РС“ број 18/10), овлашћен да псе без власника који се налазе у ловишту и представљају опасност за дивљач, уклони без посебне дозволе, тумачећи цитирану одредбу тог Закона да се не ради о диспозицији (могућности тужиоца да предузима ове радње), већ о овлашћењу тужиоца и самим тим обавези да уклоне псе луталице из свог ловишта на начин како је то уређено цитираним законом и подзаконским актима. Другостепени суд је, дакле, стао на становиште да је тужилац у складу са Правилником о начину организовања стручне службе за газдовање ловиштем („Службени гласник РС“ број 26/12) морао организовати поступак уклањања паса луталица из дворишта, на начин како је то прописало надлежно министарство, све сходно поменутој одредби члана 29. Закона о дивљачи и ловству.

Основано је ревизијом тужиоца указано да је становиште другостепеног суда засновано на погрешној примени материјалног права.

Одредбом члана 29. Закона о дивљачи и ловству („Службени гласник РС“ број 18/10) ставом 1. одређено је да пси и мачке без власника или без контроле власника који се налазе у ловишту без дозволе корисника ловишта, а представљају непосредну опасност по дивљач, могу се под прописаним условима уклонити из ловишта без посебне дозволе, док је ставом 2. одређено да министар ближе прописује услове и начин за уклањање паса и мачака без власника или без контроле власника ловишта.

Одредбом члана 5. став 2. тачка 11. Правилника о начину организовања стручне службе за газдовање ловиштем („Службени гласник РС“ број 26/12) одређено је да се стручна служба за газдовање ловиштем у погледу обављања стручних активности и послова коришћења, управљања, заштите и унапређивања популације дивљачи и њихових станишта и предузимања радњи за спровођење планских докумената организује на начин да се обезбеди предузимање стручних мера у погледу спречавања штете на дивљачи и штете од дивљачи.

Одредбом члана 20. Правилника о коришћењу ловишта који уређује Ловачки савез Србије преко ловачких удружења, ставом 1. одређено је да се дивљач ван режима заштите и пси и мачке који се без контроле и без одобрења корисника ловишта крећу по ловишту, лове у организованим акцијама приликом лова на друге врсте дивљачи.

У конкретном случају другостепени суд је пропустио да примени став 2. одредбе члана 29. Закона о дивљачи и ловству, где је прописано да министар ближе прописује услове и начин уклањања паса и мачака без власника или без контроле власника ловишта, због чега је тужилац радње уклањања паса и мачака из ловишта могао да изврши само на начин како је то прописало надлежно министарство, из чега проистиче да у ситуацији када је изостало прописивање начина уклањања паса и мачака од стране министарства, тужилац радње уклањања паса и мачака није могао ни да изврши, и због чега је Врховни касациони суд преиначио другостепену пресуду, одбио жалбу туженог и потврдио пресуду првостепеног суда.

Преиначењем другостепене одлуке одбијена је жалба туженог и потврђена првостепена пресуда и у делу одлуке о трошковима првостепеног поступка који су тужиоцу правилно признати применом члана 153. став 1. ЗПП.

На основу члана 416. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци пресуде.

**Председник већа - судија
Весна Субић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић